

استفاده از حقوق بشر به مثابه ابزاری برای دفاع از حق

تنظیم با همکاری:

HUMAN RIGHTS

room
to
heal

Contents

قانون حقوق بشر چیست و روند آن چگونه است؟	2
قانون حقوق بشر شامل کدام حقوق است؟	4
حقوق مطلق و غیرمطلق	5
ماده ۳: حق منع رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز	6
ماده ۸: حق زندگی شخصی و خانوادگی، منزل و ارتباط	7
ماده ۱۴: حق منع تبعیض	9
حقوق بشر در دفاع از حق: نامه‌نگاری	11
حقوق بشر در دفاع از حق: تشدید اقدامات برای دریافت پاسخ	15
حقوق بشر در دفاع از حق: ثبت سوابق	17

قانون حقوق بشر چیست و روند آن چگونه است؟

قانون حقوق بشر

حقوق بشر مجموعه قواعدی است درباره اینکه انتظار داریم دولت، از جمله خدمات دولتی و کارکنان آنها، با ما چگونه رفتار کنند. حقوق بشر فراتر از ارزش‌هاست و رعایت حقوق بشر قانون است. این قانون در بریتانیا «قانون حقوق بشر» نام دارد. در اینجا می‌توانید اطلاعات بیشتری درباره قانون حقوق بشر کسب کنید.

درخواست رعایت حقوق بشر به معنی درخواست رفتار خاصی نیست. درخواست اجرای قانون است.

چه کسانی بر اساس قانون حقوق بشر مشمول این حقوق هستند؟

تمام کسانی که در بریتانیا زندگی می‌کنند از حقوق بشر برخوردارند. این حقوق «جهانی» است، به این معنی که متعلق به همه است؛ هر کسی که باشید. مهم نیست کجا به دنیا آمده‌اید، اگر در بریتانیا هستید حقوق بشر شما تحت حفاظت قانون حقوق بشر است. وضعیت مهاجرت‌تان نیز اهمیتی ندارد.

چه زمانی می‌توانیم از قانون حقوق بشر استفاده کنیم؟

قانون حقوق بشر در مراجع عمومی و نهادهایی که کار عمومی و دولتی انجام می‌دهند اجرا می‌شود. این بدان معناست که اگر شرکتی خصوصی به کار دولتی مشغول باشد، طبق قانون حقوق بشر وظایفی دارد. این موضوع درباره کارکنانی که در تمام سطوح این نهادها مشغول به کار هستند نیز صدق می‌کند.

بخش ۶ قانون حقوق بشر به کلیه مراجع عمومی و کارکنان آن وظیفه‌ای قانونی محول می‌کند. آنها باید در تمامی کارهای روزانه خود مطابق با حقوق بشر عمل کنند. این بدان معناست که براساس قانون حقوق بشر، مراجع عمومی موظف به رعایت، محافظت و اجرای حقوق بشر در اقدامات، تصمیمات، سیاست‌ها و خدمات خود هستند.

وظایف نهادهای عمومی و دولتی

وظیفه رعایت به این معنی است که مراجع دولتی نباید حقوق شما را سلب کنند، البته ممکن است برخی حقوق محدود شوند. وظیفه رعایت با نام محافظت نیز شناخته می‌شود. بدین معنی که اگر مراجع دولتی بدانند حقوق شما در خطر است باید برای محافظت از شما وارد عمل شوند. وظیفه اجرا نیز یعنی اگر مشکلی در حقوق بشر شما پیش آمد، دولت باید به تحقیق پردازد.

طبق بخش ۳ حقوق بشر، کلیه کارکنان مراجع دولتی باید تمام قوانین، خط مشی‌ها و راهنمایی‌ها را به گونه‌ای اعمال کنند که حقوق بشر (تا حد امکان) رعایت شود.

این وظایف در موقعیت‌های روزمره بسیار مهم هستند زیرا به این معنی است که می‌توانید T

• عقاید خود را آزادانه بیان کنید، چون همه از حقوق بشر برخوردارند.

• با کارمندان در مورد اینکه آیا به وظایف قانونی خود برای رعایت و محافظت از حقوق بشر عمل می‌کنند صحبت کنید.

• برای یافتن راه‌حل‌های بهتر بدون نیاز به مراجعه به دادگاه یا استفاده از وکیل، با کارمندان همکاری کنید.

از قانون حقوق بشر می‌توان همیشه هنگام تعامل با کارمندان دولت یا کارمندان کار دولتی انجام می‌دهند استفاده کرد. به عنوان مثال، در مکاتبات با وزارت کشور، خدمات سلامت همگانی (NHS)، مراجع محلی یا هنگام مخالفت با تصمیمات کارمندان دولت.

قانون حقوق بشر شامل کدام حقوق است؟

قانون حقوق بشر ۱۶ حق را در برمی‌گیرد. برخی از این حقوق را حقوق مطلق می‌نامیم؛ بدان معنا که هرگز نمی‌توانند از نظر قانونی محدود شوند. سایر حقوق غیرمطلق هستند؛ یعنی مقام دولتی ممکن است تحت شرایط خاصی اجازه محدود کردن حقوق بشر فرد را داشته باشد. این موقعیت‌های خاص معمولاً باید معیارهای قانونی، مشروع و متناسب را رعایت کنند:

LAWFUL (there is a law that allows the measure)

LEGITIMATE (the measure falls within a reason allowed in the text of the right)

PROPORTIONATE (the measure is the least restrictive option available)

اگر مقام یا نهاد دولتی نتواند این ۳ معیار را برآورده کند، اعمال محدودیت در حقوق بشر قانونی نخواهد بود.

در اینجا می‌توانید اطلاعات بیشتری در مورد هر یک از این ۱۶ حق کسب کنید.

حقوق مطلق و غیرمطلق

مطلق:

حق زندگی
(ماده ۲)

حق منع شکنجه و رفتار
غیرانسانی و تحقیرآمیز (ماده ۳)

حق منع بردگی و کار اجباری
(ماده ۴)

حق دادرسی عادلانه
(ماده ۶)

حق عدم مجازات برای کاری که در
زمان انجام، خلاف قانون نبوده
است (ماده ۷)

حق آزادی اندیشه، وجدان و
مذهب (ماده ۹)

حق تحصیل
(پروتکل ۱، ماده ۲)

لغو مجازات اعدام (پروتکل
۱۳، ماده ۱)

غیرمطلق:

حق آزادی (ماده ۵)

حق آزادی اندیشه، وجدان و
مذهب (ماده ۹)

حق آزادی تجمع و تشکل
(ماده ۱۱)

حق منع تبعیض (ماده ۱۴)

حق تحصیل (پروتکل ۱،
ماده ۲)

حق زندگی شخصی و خانوادگی،
منزل و ارتباط (ماده ۸)

حق آزادی بیان (ماده ۱۰)

حق ازدواج و تشکیل
خانواده (ماده ۱۲)

حق برخورداری صلح‌آمیز از
دارایی (پروتکل ۱، ماده ۱)

حق انتخابات آزاد (پروتکل
۱، ماده ۳)

*برخی حقوق هم مطلق هستند و هم غیرمطلق. بدان معنا که این حقوق حاوی بخشی هستند که هرگز نمی‌توان آن را محدود کرد، اما بخشی دیگر نیز دارند که تحت شرایط خاصی می‌توان آن را محدود کرد.

ماده ۳: حق منع رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز

طبق ماده ۳، حق منع رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز از مردم در برابر رفتارهایی محافظت می‌کند که باعث آسیب جدی روحی یا جسمی یا تحقیر آن‌ها می‌شود. این رفتار:

• شما را بسیار وحشت‌زده یا نگران می‌کند

• شما را به درد شدیدی دچار می‌کند

• باعث می‌شود احساس بی‌ارزشی یا ناامیدی کنید

قانون حقوق بشر تنها در برابر رفتارهای غیرانسانی یا تحقیرآمیز بسیار جدی، برای حفاظت از شما به کار گرفته می‌شود.

این حق مطلق است. به این معنا که رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز مقامات دولتی (یا نهادهایی که «کار دولتی» انجام می‌دهد) با افراد - خواه عمدی یا سهوی - هرگز قانونی نیست.

مطالعه موردی: داستان لولا

لولا زنی باردار بود که به‌تازگی درخواست پناهندگی‌اش رد شده بود. در اقامتگاه دولتی زندگی می‌کرد و هنگام وضع حمل در بیمارستان، اختاربه «لغو حمایت» برایش صادر شد. او مادری تنها بود و این دومین فرزند او بود.

وقتی هنوز در بیمارستان بود، مهلت اختاربه به پایان رسید و او و فرزندانش پس از بازگشت به خانه، باید آپارتمان خود را ترک می‌کردند. لولا تحت حمایت یک موسسه خیریه محلی بود که به تأمین‌کننده مسکن اعلام کرد بیرون کردن این خانواده در چنین شرایطی ممکن است حق آن‌ها مبنی بر منع رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز را نقض کند (ماده ۳). این مؤسسه در نامه‌ای به ارائه‌دهنده مسکن، به شرح وظیفه آن‌ها براساس قانون حقوق بشر پرداخت و خواستار تمدید مهلت اختاربه شد تا لولا فرصت بیشتری برای یافتن مسکن مناسب داشته باشد.

تأمین‌کننده نیز تصمیم گرفت در مهلت اختاربه تجدیدنظر کند و به لولا و خیریه زمان داد تا برای حمایت از خانواده (بند ۴) درخواست دهند. درخواست موفقیت‌آمیز بود و مسکن برای خانواده تأمین شد.

در اینجا می‌توانید اطلاعات بیشتری در این خصوص کسب کنید..

ماده ۸: حق زندگی شخصی و خانوادگی، منزل و ارتباط

حق زندگی شخصی و خانوادگی، منزل و ارتباط تحت حفاظت ماده ۸ قانون حقوق بشر است. هر بخش از این حق، موارد گوناگونی را تحت محافظت قرار می‌دهد.

حق زندگی شخصی فرد را از موارد زیر محافظت می‌کند:

• سلامت (روانی یا جسمی)

• خودمختاری (دخیل کردن افراد در تصمیم‌گیری در مورد بدن و زندگی خود)

• مشارکت در اجتماع

• روابط با دیگران

• محرمانگی

حق زندگی خانوادگی از موارد زیر محافظت می‌کند:

• توسعه روابط معمول خانوادگی

• تماس مداوم در صورت جدایی

حق منزل از موارد زیر محافظت می‌کند:

• بهره‌مندی از منزل فعلی. این حق مسکن نیست اما از حق بهره‌مندی از منزل فعلی‌تان محافظت می‌کند. برای مثال، این حق، ورود بدون اجازه پلیس یا سایر کارمندان دولت به منزل شما را ممنوع می‌کند.

حق ارتباط فرد را از موارد زیر محافظت می‌کند:

• برقراری ارتباط بدون سانسور با دیگران

• نامه و ارتباطات مدرن (پیام، ایمیل، تماس تلفنی)

این حق غیرمطلق است، یعنی هرگونه محدودیت در این حق باید طبق معیارهای قانونی، مشروع و متناسب باشد.

• قانونی: قانونی وجود دارد که به مقامات دولتی اجازه آن اقدام یا تصمیم را می‌دهد.

• مشروع: دلیل موجهی وجود دارد (مثل امنیت عمومی یا محافظت از حقوق دیگران).

• متناسب: علی‌رغم در نظر گرفتن سایر راهکارهای احتمالی، هیچ راه دیگری برای محافظت از فرد مورد نظر یا سایرین وجود ندارد. این گزینه باید کمترین محدودیت را اعمال کند.

مطالعه موردی: داستان هما

هما در جنوب لندن زندگی می‌کرد. پس از گریختن به بریتانیا در پی آزار و پیگرد در وطن خود، در تلاش برای دریافت پناهندگی بود. آسیبی که هما از آن گریخته بود او را دچار اختلال استرس پس از سانحه کرده بود و مجبور بود برای حضور در ویزیت‌های پزشکی و سایر خدمات پشتیبانی به شمال لندن تردد کند. او بسیار نگران درخواست پناهندگی معلق خود و احتمال انتقالش به کشور خود بود، چرا که در آنجا با آزار و اذیت و بدرفتاری روبرو می‌شد.

هما به دلیل اختلال استرس پس از سانحه، اگر بیش از ۱۰ دقیقه در اتوبوس می‌ماند دچار حملات پانیک می‌شد. مجبور می‌شد از اتوبوس پیاده شود، خود را آرام کند و منتظر اتوبوس بعدی بماند. گاهی چند ساعت طول می‌کشید تا به مقصد مورد نظر برسد و بیشتر بودجه دریافتی محدودش خرج می‌شد، زیرا اغلب مجبور می‌شد چند اتوبوس مختلف سوار شود. لین، مددکار پرونده هما، متوجه شد که این مسافت طولانی و همچنین وضعیت سلامت روانی او، تأثیر قابل توجهی بر سلامت او داشته است.

لین به شورای محلی که مسئول ارائه بلیت اتوبوس به افراد با نیازهای ویژه بود، نامه نوشت و حق زندگی شخصی هما را مطرح کرد (ماده ۸)، به‌ویژه اینکه چگونه این حق از سلامت روانی مردم محافظت می‌کند. شورای محلی پذیرفت که تأثیر شدید این وضعیت بر سلامت هما مانع از رعایت حق زندگی شخصی او می‌شود و آن‌ها موظفند برای کاهش این تأثیر، اقدامات متناسب انجام دهند. برای هما بلیت اتوبوس صادر شد تا بتواند در کمال آرامش سر نوبت معاینات خود حاضر شود و درمان مورد نیاز خود را دریافت کند.

در اینجا می‌توانید اطلاعات بیشتری در این خصوص کسب کنید.

ماده ۱۴: حق منع تبعیض

حق منع تبعیض یک حق جدا از سایر حقوق نیست. این حق یعنی وقتی بر سایر حقوق خود در قانون حقوق بشر اتکا می‌کنید، با شما رفتار تبعیض‌آمیز نشود. گاهی حق منع تبعیض را حق «قلمدوش» می‌نامند. بدان معنا که وقتی یکی از حقوقتان در معرض خطر است، در صورت نیاز می‌توانید حق منع تبعیض خود را مطرح کنید.

قانون حقوق بشر و قانون برابری

بر خلاف سایر قوانین تبعیض مانند قانون برابری، قانون حقوق بشر نامحدود است. بدان معنا که نسبت به سایر قوانین، می‌تواند در طیف وسیع‌تری از شرایط اعمال شود. قانون برابری، تبعیض را تنها در ۹ مورد ممنوع می‌کند که ویژگی‌های محافظت‌شده نامیده می‌شود. این موارد عبارتند از: سن، معلولیت، تغییر جنسیت، ازدواج و پیوند مدنی، بارداری و زایمان، نژاد، مذهب یا اعتقادات، جنسیت و گرایش جنسی.

قانون حقوق بشر تبعیض علیه شما را غیرقانونی می‌داند و فهرستی از دلایل شامل جنسیت، نژاد، رنگ، زبان، مذهب، عقاید سیاسی یا سایر عقاید، منشأ ملی یا اجتماعی، ارتباط با اقلیت ملی، دارایی یا تولد را بیان می‌کند. این قانون نامحدود است، چون در ادامه می‌گوید «یا وضعیت دیگر»، که طبق تصمیم دادگاه‌ها شامل سن، هویت جنسی، گرایش جنسی، سلامت و معلولیت، وضعیت والدین و تأهل و وضعیت مهاجرت می‌شود. این همچنین می‌تواند شامل اعمال تبعیض به دلایل ترکیبی باشد - مانند جوان سیاه‌پوست معلول. قانون حقوق بشر نهادهای دولتی را موظف به رعایت و رعایت این حق می‌کند، در حالیکه قانون برابری بر نهادهای دولتی و خصوصی از جمله مغازه‌ها و رستوران‌ها اعمال می‌شود.

این بدان معناست که طبق قانون حقوق بشر، با شما باید مثل بقیه رفتار شود. یعنی:

به دلیل نژاد، سن، مذهب، هویت جنسی، وضعیت مهاجرت و غیره، با شما بدتر از سایر افرادی که شرایط مشابه دارند رفتار نشود.

وقتی در موقعیت بسیار متفاوتی نسبت به دیگران هستید، با شما طور دیگری رفتار نشود؛ برای مثال، عدم ارائه مترجم در زمانی که واقعاً به آن نیاز دارید.

مطالعه موردی: داستان سلین

سلین در اسکس زندگی می‌کرد و وضعیت پناهندگی دریافت کرده بود. او مجبور شد به مدت چند هفته به بیمارستان برود.

سلین مدتی بود که مشغول یادگیری زبان انگلیسی بود، اما هنوز با استفاده از این زبان چندان راحت نبود، به خصوص با پزشکان که از اصطلاحات پزشکی پیچیده استفاده می‌کردند. یکی از پزشکان آمد تا نتایج چند آزمایشی که انجام داده بود را به او بدهد. سلین اصلاً متوجه نمی‌شد او چه می‌گوید. درخواست مترجم کرد، اما به او گفتند زبانش خوب است و نیازی به مترجم ندارد.

دوست سلین به ملاقات او در بیمارستان آمد و گفت که می‌تواند از حقوق بشر خود استفاده کند. آن‌ها به کارکنان بیمارستان گفتند که این کار بر حق سلامت و خودمختاری سلین (بخشی از حق زندگی شخصی و خانوادگی) تأثیر می‌گذارد، زیرا او نمی‌تواند بدون مترجم به درستی در مورد درمان خود صحبت کند و این تبعیض محسوب می‌شود. کارکنان نیز گفتند طبق خط‌مشی بیمارستان، فقط در صورت نیاز مبرم باید از مترجم استفاده کنند زیرا هزینه‌گزافی برای بیمارستان دارد.

دوست سلین به او کمک کرد تا نامه‌ای به «خدمات مشاوره و ارتباط بیماران» بیمارستان بنویسد و توضیح دهد که این خط‌مشی ماده ۸ قانون حقوق بشر را نقض می‌کند و ممکن است طبق ماده ۱۴، منجر به تبعیض ناعادلانه علیه افرادی شود که انگلیسی زبان دوم آن‌هاست.

بیمارستان نیز موافقت کرد و خط‌مشی خود را تغییر داد تا همیشه برای افرادی که انگلیسی زبان اول آن‌ها نیست، مترجم فراهم شود.

در اینجا می‌توانید اطلاعات بیشتری در این خصوص کسب کنید.

حقوق بشر در دفاع از حق: نامه‌نگاری

اگر موضوعی را با استفاده از زبان حقوق بشر با مقامات دولتی مربوطه مطرح کرده‌اید و قادر به حل غیررسمی موضوع نیستید، می‌توانید نامه بنویسید.

این کار مزایای بسیاری دارد، به‌خصوص اینکه نهاد مربوطه نیز باید در پاسخ به شما نامه بنویسد. نامه راهی را برای شما فراهم می‌کند تا وضعیت را توضیح دهید، نتیجه مطلوب را مشخص کنید و وضعیت را ثبت کنید.

نکاتی درباره نوشتن نامه

• حقایق را بیان کنید. باید وضعیت را با جزئیات کافی شرح دهید، اما نه آن قدر که افراد مخاطب نامه را گیج کنید. سعی کنید نامه حداکثر ۱ صفحه باشد.

• حقی را که حفظ یا رعایت نمی‌کنند دقیقاً مشخص کنید. به آن‌ها بگویید چرا چنین فکری می‌کنید.

• توضیح دهید به نظرتان چه کاری باید می‌کردند و الان به نظرتان چه باید بکنند.

• حرف خود را واضح و مؤدبانه بیان کنید و اشاره کنید منتظر پاسخ هستید.

• از شخص دیگری بخواهید نامه را بخواند تا مطمئن شوید برای کسی که با پرونده شما آشنا نیست قابل فهم است.

۱) نمونه نامه فردی

نام شما [به انگلیسی]
25 Example Street
L17UX
[ایمیل / شماره تماس] به انگلیسی

سرکار خانم بلاگز،
خود را معرفی کنید و ارتباط خود را با شورا توضیح دهید تا علت ارسال نامه/ایمیل را بدانند.

نام من خانم X است و ساکن یکی از ساختمان‌های دولتی محلی به نشانی **Example Street, L17UX 25** هستم. این نامه را در خصوص مشکل روشنایی بیرون درب آپارتمان من می‌نویسم. اکنون ۳ ماه است که برق قطع شده است، یعنی برای باز کردن درب باید تمام مسیر پاگرد تا درب را در تاریکی طی کنم. این مسئله اسباب زحمت من شده است و می‌ترسم بعد از تاریکی هوا خانه‌ام را ترک کنم یا به خانه برگردم. این موضوع تأثیر زیادی بر زندگی من، به خصوص در زمستان، گذاشته است. من این موضوع را چندین بار با مأمور مسکن خود مطرح کرده‌ام و تأثیر این موضوع را بر سلامت روانم، از جمله ایجاد حملات پانیک، بیان کرده‌ام. همچنین توضیح داده‌ام که چون قربانی شکنجه بوده‌ام، تأثیر این مسئله بسیار شدید بوده است. با این حال، مشکل روشنایی هنوز برطرف نشده است.

پیشینه و اتفاقی که افتاده را توضیح دهید. تأثیری را که روی شما می‌گذارد شرح دهید.

توضیح دهید براساس قانون حقوق بشر، شما به عنوان اداره مسکن محلی، موظف به رعایت و حفظ حقوق من هستید. 3 از آنجا که مشکل که طبق روشنایی چندین ماه است که ادامه داشته و تأثیر قابل توجهی بر سلامت روان من گذاشته است، از جمله اینکه منجر به حملات قانون حقوق پانیک می‌شود، ممکن است به منزله رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز قلمداد شود (ماده ۳ قانون حقوق بشر)، به ویژه اینکه من در بشر، دارای گذشته تحت شکنجه قرار گرفتم. عدم اقدام در خصوص این موضوع، سلامت جسمی و روانی مرا که تحت حفاظت حق زندگی وظایفی شخصی و خانوادگی من است (ماده ۸) تحت الشعاع قرار می‌دهد؛ نامه‌ای از وکیلیم دکتر جاکوبز را به پیوست ارسال می‌کنم که هستند. تأثیر این وضعیت بر سلامت روانی من را توضیح می‌دهد.

توضیح دهید کدام حق (حقوق) و چرا تحت الشعاع قرار گرفته است. اول روی حقوق مطلق تمرکز کنید، سپس حقوق غیرمطلق. می‌توانید اطلاعات شخصی‌ای را که با فاش کردن آن مشکلی ندارید بیان کنید تا تأثیر خاص مشکل را روی خود نشان دهید. به عنوان مثال، این اطلاعات می‌تواند به سلامت روان، تجربیات قبلی یا وضعیت خانوادگی شما مربوط باشد. همچنین می‌توانید هر مدرکی که ادعایتان را تأیید می‌کند، مانند نامه پزشک یا کارکنان پشتیبانی، ارائه دهید.

براساس قانون حقوق بشر، هرگونه محدودیت در حق مطلق، مانند حق منع رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز، هرگز قانونی نیست. در نتیجه، اقدامات لازم در خصوص تعمیر روشنایی باید در اسرع وقت صورت گیرد تا مطمئن شوم هنگام بازگشت به خانه خطری مرا تهدید نمی‌کند و دیگر در معرض خطر رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز نیستم. هرگونه اعمال محدودیت در حقوق غیرمطلق مانند حق سلامت در زندگی شخصی و خانوادگی، باید قانونی، مشروع و متناسب باشد. فکر نمی‌کنم حکم عدم تعمیر روشنایی بیرون از منزل بنده مشروع باشد؛ دلیل موجهی برای محدود کردن این حق، مانند امنیت عمومی یا حمایت از حقوق دیگران، وجود ندارد. با توجه به تأثیری که این وضعیت بر من و حقوقم می‌گذارد، اینکه بیش از ۳ ماه منتظر رفع مشکل روشنایی خود باشم متناسب نیست. بنابراین خواهشمندم چراغ‌های بیرون منزل به صورت اضطراری تعمیر شود.

کاری را که انتظار دهید برای حل مشکل صورت گیرد توضیح دهید.

منمون می‌شوم ظرف دو هفته از تاریخ فوق، به نامه بنده پاسخ دهید، 6 اطمینان دارم که می‌توانیم این مشکل را دوستانه حل کنیم.

چارچوب زمانی مناسب برای مراحل بعدی تعیین کنید.

با احترام

نام شما

۲) نمونه نامه/ایمیل فردی

سرکار خانم اسمیت،
خود را معرفی کنید و ارتباط خود را با تیم مسکن توضیح دهید تا علت ارسال نامه/ایمیل را بدانند.

زندگی می‌کنم. 7. اخیراً نامه‌ای دریافت کردم مبنی بر **Example Street, L17UX** است و در اقامتگاه پناهجویان به نشانی **Y 25** نام من خانم اینکه فرار است در 17 مارس 2022 به آدرس جدیدی منتقل شوم که می‌تواند در هر جای این کشور باشد. این مسئله به شدت مرا نگران کرده است. از ترس آزار و شکنجه به دلیل گرایش جنسی‌ام، از کشور خود فرار کردم و به بریتانیا پناهنده شدم و به مدت 2 سال در شهر فعلی خود زندگی کرده‌ام. شبکه پشتیبانی گسترده‌ای در اینجا ایجاد کرده‌ام که برای سلامت ذهنی و عاطفی‌ام ضروری است، از جمله اینکه عضو فعال هستم. همچنین تحت مراقبت‌های پزشکی تخصصی هستم که در صورت نقل مکان از این (LGBT) گروه حمایتی محلی دگرباشان جنسی منطقه قطع می‌شود.

پیشینه و اتفاقی که افتاده را توضیح دهید. تأثیری را که روی شما می‌گذارد شرح دهید.

می‌دانم که طبق خطمشی شما، ارائه مسکن معمولاً به صورت انتخابی نیست، مگر در شرایط استثنایی. خطمشی «تخصیص اقامتگاه وزارت کشور» شما را ملزم می‌کند تک‌تک درخواست‌ها را به صورت موردی بررسی کنید و «در صورت مخالفت با تهیه اقامتگاه در یک مکان (به‌خصوص، باید دلایل کافی ارائه شود و این تصمیم باید مطابق با تعهدات وزارت کشور تحت قوانین حقوق بشر باشد» (ص 5).

در صورت امکان، به خطمشی یا قوانینی که ادعای شما را تأیید می‌کند، ارجاع دهید. به این نکته اشاره کنید که قوانین باید به گونه‌ای تفسیر شوند که در صورت امکان از حقوق بشر حمایت کنند.

شما در مقام تأمین‌کننده مسکنی که با وزارت کشور قرارداد دارد، باید طبق قانون حقوق بشر، حقوق من را رعایت کنید.

توضیح دهید که طبق قانون حقوق بشر، دارای وظایفی هستند. هرچند ممکن است «انجمن مسکن» شرکت خصوصی باشد، اما وظیفه قانون حقوق بشر همچنان پابرجاست، زیرا آن‌ها با وزارت کشور (نهاد دولتی) قرارداد دارند.

قطع درمان پزشکی بنده تأثیر قابل توجهی بر سلامت جسم و روان من خواهد گذاشت که به‌خصوص با توجه به ماهیت تخصصی درمانم، در نهایت منجر به رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز (که ناقض ماده 3 قانون حقوق بشر است) خواهد شد. سلامت جسمی، روانی و عاطفی من نیز تحت حفاظت حق زندگی شخصی و خانوادگی من است (ماده 8). دور کردن من از سیستم حمایتی و گروه جامعه دگرباشان جنسی، حق زندگی شخصی‌ام را پایمال خواهد کرد، به‌ویژه که قبلاً بر اساس گرایش جنسی خود با آزار و اذیت مواجه شده‌ام. به پیوست، نامه‌ای از رهبر گروه جامعه را ارسال می‌کنم که در آن به شرح حمایت‌هایی که از من شده است می‌پردازد.

توضیح دهید کدام حق(حقوق) و چرا تحت الشعاع قرار گرفته است. اول روی حقوق مطلق تمرکز کنید، سپس حقوق غیرمطلق. می‌توانید اطلاعات شخصی‌ای را که با فاش کردن آن مشکلی ندارید بیان کنید تا تأثیر خاص مشکل را روی خود نشان دهید. به عنوان مثال، این اطلاعات می‌تواند به سلامت روان، تجربیات قبلی یا وضعیت خانوادگی شما مربوط باشد. همچنین می‌توانید هر مدرکی که ادعایتان را تأیید می‌کند، مانند نامه پزشک یا کارکنان پشتیبانی، ارائه دهید.

اساس قانون حقوق بشر، هرگونه محدودیت در حق مطلق، مانند حق منع رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز، هرگز قانونی نیست. بنابراین، من نباید به منطقه جدیدی منتقل شوم، زیرا این امر باعث وقفه یا مانع از دریافت مراقبت‌های پزشکی مناسب می‌شود. هرگونه محدودیت در حق غیرمطلق، مانند حق زندگی شخصی و خانوادگی، باید قانونی، مشروع و متناسب باشد. گمان نمی‌کنم حکم نقل مکان بنده از منطقه فعلی مشروع باشد، زیرا هیچ دلیل قانع‌کننده‌ای برای این انتقال وجود ندارد. همچنین معتقدم این کار متناسب نیست، زیرا حرفی از گزینه‌های جایگزین نرده‌اید. بنابراین، خواهشمندم برنامه‌های جابجایی بنده فوراً لغو شود.

کاری را که انتظار دهید برای حل مشکل صورت گیرد توضیح دهید. چارچوب زمانی مناسب برای مراحل بعدی تعیین کنید.

با توجه به اینکه به‌زودی منتقل می‌شوم، ممنون می‌شوم پاسخ خود را تا ساعت 4 روز 15 مارچ 2022 ارسال کنید.

با احترام

نام شما

پس از دریافت پاسخ چه باید کرد؟

اگر پاسخ مفید بود و مقام دولتی مایل بود در مورد حل مشکل با شما صحبت کند، از او درخواست ملاقات کنید تا بیشتر در مورد موضوع بحث کنید. این جلسه لزوماً نباید حضوری باشد، می‌تواند از طریق تماس تلفنی نیز صورت گیرد:

- ✓ به خاطر داشته باشید نکات مهم جلسه، از جمله وعده‌های شخص، را یادداشت کنید.
- ✓ از او بخواهید بازه زمانی تعیین کند و آن را یادداشت نمایید.
- ✓ اگر شخص مذکور اصلاحات موردنظر را انجام نداد؛ یا اگر این کار در بازه زمانی توافق شده صورت نگرفت، درخواست ملاقات مجدد کنید. به او بگویید در صورت عدم رسیدگی فوری، شکایت خود را به مراجع بالاتر ارسال خواهید کرد.
- ✓ اگر از وضعیت راضی نبودید و مقامات شکایت شما را جدی نگرفتند و یا همچنان حقوق شما را نادیده گرفتند، باید درخواست دیگری ارائه دهید و تاریخ و محتوای درخواست اصلی را در آن درج کنید.

در صورت عدم دریافت پاسخ چه باید کرد؟

بسته به شدت و فوریت مشکل خود، اگر در مدت زمان متناسب پاسخی دریافت نکردید، باید از طریق تماس تلفنی، نامه خود را پیگیری کنید تا ببینید دریافت شده است یا خیر.

اگر نامه دریافت نشده است:

- دوباره آن را ارسال کنید و قاطعانه درخواست کنید که پاسخ در یک بازه زمانی مشخص ارسال شود.
- بگویید به محض رسیدن نامه، آن را اعلام وصول کنند.

اگر نامه دریافت شده است اما فرد مربوطه زمان ارسال پاسخ را دقیق بیان نمی‌کند یا به نظر می‌رسد موضوع را جدی نمی‌گیرد:

- یک کپی از نامه خود را مجدداً به مدیریت آن نهاد دولتی (مثلاً مدیرعامل یا رئیس یکی از خدمات شورا) ارسال کنید.
- جزئیات نامه قبلی خود را شرح دهید و تاریخ ارسال و مخاطب آن را ذکر کنید.
- به مدیر/مدیرعامل/رئیس خدمات بگویید که برای نامه اول خود پاسخی دریافت نکرده‌اید.
- همچنین می‌توانید نامه دیگری برای شخصی که نامه اول را دریافت کرده است بفرستید تا در مورد اقدامی که انجام داده‌اید به او بگویید. این کار ممکن است او را ترغیب به اقدام فوری کند.

حقوق بشر در دفاع از حق: تشدید اقدامات برای دریافت پاسخ

تشدید مداخله ممکن است به اشکال مختلفی انجام شود:

• تقویت استدلال‌های حقوق بشری در نامه پیگیری

• درخواست جلسه فوری برای بحث در مورد پاسخ

• اخطار به آن‌ها مبنی بر اینکه در صورت حل نشدن مشکل مجبور به انجام اقدامات جدی‌تری خواهید شد

• ارسال مستقیم نامه/ایمیل به مدیر مافوق

• اگر پاسخی دریافت نکردید و به مراجع دولتی شکایت کردید اما مشکل هنوز حل نشده است، شاید بتوانید به دادرس مراجعه کنید. دادرس فردی مستقل است که می‌تواند وضعیت‌تان را بررسی کند. بسته به خدماتی که از آن شکایت می‌کنید، دادرس‌های مختلفی وجود دارند. در اینجا می‌توانید اطلاعات بیشتری در مورد دادرس کسب کنید.

• در صورت عدم حل مشکل، می‌توانید مشاوره حقوقی دریافت کنید. برخی مشاوره‌های حقوقی به صورت رایگان ارائه می‌شوند. در اینجا می‌توانید ببینید آیا واجد شرایط دریافت مشاوره حقوقی رایگان هستید یا خیر.

• وکیل ممکن است در نوشتن نامه پروتکل پیش‌از اقدام به شما کمک کند. این کار برای کمک به حل اختلاف قبل از شروع رسیدگی دادگاه است. معمولاً در صورت عدم پاسخگویی در بازه زمانی معین، رسیدگی قضایی آغاز می‌شود. بنابراین، در صورت نیاز به مراجعه به دادگاه، قبل از ارسال نامه پروتکل پیش‌از اقدام، مشاوره حقوقی دریافت کنید.

رویکردی که اتخاذ می‌کنید احتمالاً بسته به فوریت پرونده و نگرانی شما از این است که مدرسه/مرجع محلی/بیمارستان یا هر نهاد دیگری را که در آن مشکل ایجاد شده است علیه خود کنید. اگر فکر می‌کنید با اتخاذ رویکردی نسبتاً غیرتقابلی امکان حل مشکل وجود خواهد داشت و به نظر می‌رسد مراجع عمومی در تلاشند تا به نگرانی‌های شما پاسخ دهند، درخواست یک جلسه (بیشتر) برای صحبت مستقیم با افراد ممکن است مفید واقع شود.

درخواست توضیح در مورد تصمیم اتخاذ شده

در هر نامه یا جلسه پیگیری باید از مقام مسئول درخواست شود علت تصمیمی را که برای شما مشکل ایجاد کرده است، توضیح دهد. با طرح این درخواست، اغلب مجبور خواهند شد که با در نظر گرفتن قانون در مورد موضوع تجدید نظر کنند. این کار اغلب باعث می‌شود پاسخ رضایت‌بخش‌تری ارائه دهند.

همچنین بهتر است قبل از پیشبرد اقدامات، از استدلال کامل آنها آگاهی داشته باشید، زیرا با این کار، راحت‌تر می‌توانید از گروه‌های پشتیبانی یا مشاوران برای مخالفت با تصمیم کمک بگیرید.

تقویت استدلال‌های حقوق بشری

رائه جزئیات بیشتر

با جزئیات بیشتری توضیح دهید که چرا به نظرتان حقوق بشر مسئله مهمی است. یعنی احتمالاً باید به شرح میزان مشکلاتی که فرد متحمل می‌شود پردازید و به مقالات مربوطه ارجاع دهید.

از او پرسید چگونه به این تصمیم رسیده است و با جزئیات بیشتری توضیح دهید که چرا فکر می‌کنید این تصمیم متناسب نبوده است؛ برای مثال، با پیشنهاد رویکردی دیگر یا با توصیف میزان مصائب فرد مورد نظر.

طرح مسئله تناسب

ممکن است مقام مربوطه وجود محدودیت‌هایی در حقوق بشر را بپذیرد، اما معتقد باشد رویکرد وی با توجه به خواسته‌های دیگری که باید برآورده شود، پاسخی متناسب بوده است.

از او پرسید چگونه به این تصمیم رسیده است و با جزئیات بیشتری توضیح دهید که چرا فکر می‌کنید این تصمیم متناسب نبوده است؛ برای مثال، با پیشنهاد رویکردی دیگر یا با توصیف میزان مصائب فرد مورد نظر.

نقض حقوق مطلق

اگر فکر می‌کنید نقض حقوق به قدری جدی است که رفتار غیرانسانی و تحقیرآمیز یا تهدیدی برای زندگی تلقی می‌شود، پاسخ دارای «تناسب» رضایت‌بخش نخواهد بود. به مقامات بگویید چرا معتقدید حق مطلق نقض شده است. به آن‌ها یادآوری کنید چنین حقوقی هیچ استثنایی نمی‌پذیرد و مقامات باید فوراً برای جلوگیری از آسیب بیشتر و اصلاح وضعیت وارد عمل شوند.

Created as part of the BIHR Co-Design A Human Rights Support Solution Project
Published April 2022

تنها هدف این منبع اطلاع‌رسانی است. نباید از آن به عنوان مشاوره حقوقی یا راهنما استفاده شود و برای این هدف نیز در نظر گرفته نشده است. قوانین مندرج در این منبع ممکن است از زمان انتشار تغییر کرده باشد.